

Dirk van Delf 1430
 Jan Jacobszoon 1436
 Jan van Duvenvoorde 1463
 Roelof Jansz. (bastaard van den Boechorst) 1480.
 Arend, bastaard van Duvenvoorde 1496, 1515
 Cornelis van Teylinghen 1532
 Aerndt Wouterszoon van Harles 1535
 Cornelis Willemszoon van Rijn 1556
 Cornelis Claesz. van Rijn 1613, 1621
 Jacob van Banchem 1621—1622
 Willem Gerritsz. van Toledo 1622—1635
 Crispijn van Mierop 1635—1645
 Wolphert van Leeuwen 1645—1654
 Gerrit van Leeuwen 1654—1661
 Johan van Leeuwen 1661—1662
 Louis Desormeaux 1662—1664
 François Poyntz 1664—1697
 Mr. Salomon Poyntz 1697—1730
 Mr. Daniel Poyntz 1730—1739
 Adrianus Boers 1739—1789
 Casparus Adrianus Robertson 1789—1791
 Johan Adriaan de With 1791—1803
 Paulus Hendrik Willem de la Fargue 1803—1805
 Hendrik Malecotius 1805—1809
 Coenraad van Eyk 1809—1811.

Secretarissen:

Nicolaes de Sitter 1646—1657
 Frans van Cingelshouck 1657—1670
 Hendrik van Tol (voor Johan van Cingelshouck)
 1670—1678
 Mr. Johan van Cingelshouck 1678—1700
 Mr. Daniel Poyntz 1700—1730
 Willem Suurmond 1730—1770
 Mr. François Pieter de Bas 1757—1770 adj. secr.,
 1770—1795 secr.
 Johannes Kempnaer 1795—1798
 Jan van Oorde 1798—1811.

KORTE MEDEDEELINGEN.

Een legpenning terecht gebracht.

Onder bovenstaand opschrift gaf Jhr. Mr. F. Beelaerts van Blokland in Maandblad n° 5 van Mei 1926 eene nadere oplossing omtrent eenen tot dusverre ongedefinieerden penning met de wapens van *Droogendijck* en van *Mierop*.

Door de vriendelijkheid van den heer A. O. van Kerkwijk, directeur van het Kon. Penningkabinet, kreeg ik inzage van een artikel geteekend V. F. (Victor Fourneur?) in de „Revue belge de numismatique” van 1926, 1° en 2° aflevering, waarin zich vrij goede afbeeldingen bevinden van beide zijden van bovenbedoelden penning en waarin de schrijver speciaal de aandacht vestigt op eene ruit, die zich achter 't wapen van *Mierop* bevindt. Hij beweert en m. i. volkomen juist, dat dit beteekent, dat men hier met 't wapen eener vrouw te doen heeft. Schrijver merkt zeer terecht op, dat 't onmogelijk was de 8 (N.B. 3. 2. 3) in dat wapen voorkomende merletten (schrijver spreekt van „raven”) in een ruitschild te plaatsen en dat men speciaal om die reden een gewoon mannelijk schild gebruikte en er een vrouwelijk ruitschild achter plaatste om te doen uitkomen, dat 't hier eene vrouw gold.

Ook ik merkte destijds deze ruit op en was dadelijk van meening, dat dit niet louter versiering was, doch wel degelijk eene heraldieke beteekenis heeft.

Aan den genealoog thans om hieruit zijne conclusies te trekken.

Wat betreft 't wapen van *Droogendijck*, aan de keerzijde, meen ik de 9 misterieuze schildfiguren, door Rietstap als „witte of zilveren rozen” beschreven, te kunnen definieeren. Zeer terecht zeide de heer Beelaerts in zijn artikel, dat men met eenigen goeden wil er rozen in kan zien, maar dat zij dan toch verschillend zijn van de gewone heraldieke roos.

Bij nadere beschouwing nu merkte ik op, dat de bijkans bolvormige bloemen, welke recht op aan bladerlooze stengels zitten, uit kleinere bloemen zijn samengesteld. De eenige bloem, die aan deze beschrijving beantwoordt en tevens den naam „roos” draagt, is de Geldersche roos. De bloem van dezen struik of liever heester, die niets met de gewone roos te maken heeft, bestaat uit vele kleinere bloempjes en groeit recht op aan den stengel. De latijnsche naam is *Viburnum Opulus*. Een gecultiveerde variëteit eveneens *Viburnum* geheeten is de in tuinen algemeen voorkomende „sneeuwbal”, waarvan echter de bloem door haar eigen grootere gewicht omhoog hangt. Ook de kleur wit of zilver pleit voor deze veronderstelling.

Nog nimmer ben ik in de heraldiek de Geldersche roos tegengekomen en 'tis mogelijk dat zij bij latere afbeeldingen van het wapen van *Droogendijck* langzamerhand meer vervormd is tot de bekende gestileerde 5 bladerige wilde roos. Dat men evenwel in 1529, midden nog in 't bloeitijdperk der heraldiek, deze figuur aldus zou hebben afgebeeld, lijkt mij uitgesloten.

C. H. C. FLUGI VAN ASPERMONT.

Nieuwenhuys te New-York.

In het *Groot Memoriael van Schepenen* te Haarlem, dl. F. 3, folio 91vo vindt men d.d. 24 April 1671 de volgende acte:

Op het geremonstreerde uyt den naeme ende van wegen D^{no} *Wilhelmus a Nieuwenhuys*, bij de Heeren bewinthebberen van de West Indische Compagnie beroepen tot Predicant op Nieuw Jorck in Nieuw Nederlandt — en nu reysvaardigh staende omme derwaers aen te vertrecken, de welke altoorens 't selve te doen sich gaerne alhier sagh bevestigen in den Heyligen Egtenstaet met¹⁾ en dewijle de tijt te cort is omme drij huwelijksche Sondaeghsche proclamatieu naer d'ordinaris forma te kunnen gaen, is bij de Heeren van de Gerechte verstaen, omme dat sulcx in diergelijcke voorval meerder is gebeurt en daerinne geen bedrogh is residerende, den voorn. D^{no} *Nieuwenhuys* met zijn ondertrouwde bruyt van de ordinaris solemniteyt te dispenser en daervan aen de dienaeren des Goddelijcke worts binnen dese stadt kennisse te doen geven.

W. W. v. R.

Adelsgunst.

Bij K. B. van 18 Dec. 1926 N°. 27 is *Elisa Ploos van Amstel*, wonende te Weltevreden (N. I.), met al zijne

¹⁾ Naam niet ingevuld; blijkens het Trouwboek heette zij *Annetje Maurits Sluiswagter*, j.d. van Haarlem, wonende in de Korte Veerstraat. 26 Apr. 1671 werd attestatie gegeven naar *Wijck op Zee*, „en ten desen dage aldaar getrouwt.”